

INHOUDSTAFEL

ROL VAN DE ARRONDISSEMENTELE DIRECTEURS IN HET RAAM VAN HET BEHEER VAN EVENEMENTEN.	1
1 SITUERING EN ONDERZOEKSOPZET	1
2 ONDERZOEKSBEVINDINGEN EN CONCLUSIES	1
2.1 Visie commissaris-generaal op de rol, de taken en bevoegdheden van de DirCo's -----	1
2.2 Evaluatie van de steunaanvragen en de risicoanalyse -----	1
2.3 HyCap-werking -----	2
2.4 Opleiding en training-----	3
2.5 Ontwikkeling van een arrondissementeel beleid -----	3
2.6 Expertiseontwikkeling-----	3
2.7 Nood- en interventieplanning -----	4
3 AANBEVELINGEN	4
NOTEN	5

Rol van de arrondissementele directeurs in het raam van het beheer van evenementen.

1 SITUERING EN ONDERZOEKSOPZET

In navolging van het toezichtsonderzoek 'Het beheer van grootschalige gebeurtenissen', waarin onder meer werd vastgesteld dat het federale niveau soms (te) weinig betrokkenheid toonde ten aanzien van de wettelijke voorschriften en de verwachtingen van bepaalde partners, gelastte het Vast Comité P zijn Dienst Enquêtes met de uitvoering van het toezichtsonderzoek 'Rol van de bestuurlijk directeur-coördinator (DirCo) in het raam van het beheer van evenementen'.

Het Vast Comité P wenste met dit onderzoek niet alleen een (beter) zicht te krijgen op de wijze waarop de ondersteuning in het domein van het beheer van evenementen verloopt binnen de gereorganiseerde federale politie, maar tevens te vernemen hoe het is gesteld met de ondersteunende en coördinerende rol die de DirCo heeft op het vlak van het organiseren van de trainingen ten behoeve van de eenheden samengesteld op basis van het mechanisme van de gehypothekeerde capaciteit (HyCap) en de personeelsleden van het interventiekorps (CIK).

Tijdens huidig onderzoek kreeg het Vast Comité P kennis van enkele rapporten¹ waarin heel wat informatie is vervat die tijdens de onderzoeksfase werd bevestigd. Vanuit een kosten-batenoptiek werd de beslissing genomen om voor dit onderzoek niet de klassieke rapporteringsvorm aan te houden, maar te opteren voor een synthesesetekst hoofdzakelijk geënt op de rol die de DirCo te vervullen heeft in het solidariteitsmechanisme tussen de politiezones inzake versterkingen voor opdrachten van bestuurlijke politie.

Er werd voor deze bijsturing gekozen omdat de huidige ministeriële richtlijn MFO-2² actueel wordt herwerkt en er werd nagegaan in welke mate dit 'ontwerp'³ van dwingende richtlijn bepaalde gerapporteerde tekortkomingen kan verhelpen.

Het moet evenwel duidelijk zijn dat deze bijdrage geenszins tot doel heeft dit 'ontwerp' van omzendbrief te evalueren, wat inhoudt dat er ook geen conclusies, aanbevelingen en goede praktijken werden opgenomen die betrekking hebben op (het ontwerp van) de MFO-2.

2 ONDERZOEKSBEVINDINGEN EN CONCLUSIES

2.1 VISIE COMMISSARIS-GENERAAL OP DE ROL, DE TAKEN EN BEVOEGDHEDEN VAN DE DIRCO'S

Bevraagd over de (vernieuwde) visie van de commissaris-generaal (CG) op de rol, de taken en de bevoegdheden van de arrondissementele directeurs, kan het Vast Comité P besluiten dat:

- 1) er geen of weinig aanvullende interne richtlijnen nodig zijn omdat het wettelijk kader⁴ voldoende duidelijk is;
- 2) er wordt verwacht dat elke DirCo een arrondissementeel beleid (autonomie op maat) ontwikkelt onder meer gebaseerd op een analyse van de behoeften en verwachtingen van de verschillende interne (federale politie) en externe (lokale politie) partners;
- 3) de ondersteuningsopdrachten van de DirCo's behoren tot hun verantwoordelijkheidsdomein waarbij er oog moet zijn voor (meer) transparantie en waarbij aan de planning van de toegekende versterking een zekerheidsgraad moet worden gekoppeld;
- 4) de DirCo's de verplichting hebben om rekenschap af te leggen zonder dat dit echt geformaliseerd wordt in een document: in de evaluatie van de ondersteuningsvormen moet de graad van tevredenheid van de interne en externe partners een doorslaggevende factor zijn;
- 5) alle DirCo's en sommige van hun medewerkers in staat zijn om een operationele risicoanalyse uit te voeren en het de wil van de CG is om de functie van de coaching in dit domein te verbeteren (technisch raadgever) en te dynamiseren;
- 6) buiten de werkingsregels opgenomen in de MFO-2, er niet echt een ondersteuningsvorm bestaat aangaande de wijze waarop de DirCo's hun opleiding en training moeten organiseren ten behoeve van hun medewerkers die deel uitmaken van het CIK of van de leden die behoren tot de HyCap;
- 7) de optimalisatie van de federale politie geen aanleiding gaf tot de ontwikkeling van een (vernieuwde) visie met betrekking tot opdrachten in het kader van het genegotieerd beheer van de openbare ruimte (GBOR)⁵ noch dat er in dit domein specifieke strategische doelstellingen werden geformuleerd door de CG.

2.2 EVALUATIE VAN DE STEUNAANVRAGEN EN DE RISICOANALYSE

De DirCo evalueert in overleg met de korpschef de operationele steunaanvragen en dit volgens een aantal criteria⁶ opgenomen in de MFO-2⁷. Het ontwerp van omzendbrief voorziet niet in bijkomende criteria die de DirCo bij een dergelijke evaluatie in ogenschouw moet nemen.

Een belangrijk instrument waarop de DirCo zijn/haar beslissing kan baseren, vormt de risicoanalyse die tijdens de voorbereiding van een bestuurlijke politieoperatie dient opgesteld te worden onder de verantwoordelijkheid van de betrokken 'Gold Commander'. De DirCo kan volgens de MFO-2 de korpschef bijstaan bij het opmaken van de risicoanalyse, maar uit de bevraging blijkt dat dit in de praktijk weinig gebeurt. In het nieuwe ontwerp MFO-2 staat deze ondersteuningsvorm evenwel niet meer expliciet vermeld.

De inbreng van het niveau DirCo beperkt zich overwegend tot het aanleveren van bijkomende (strategische en operationele) informatie en het leveren van punctuele ondersteuning vooral bij 'nieuwe' evenementen of wanneer zich bepaalde (risico)tendensen aftekenen bij welbepaalde evenementen.

De door de ministeriële omzendbrief OOP 41⁸ voorgeschreven risicoanalyse 'arbeidsveiligheid en welzijn' is nog niet volledig ingeburgerd en vult niet altijd de operationele risicoanalyse aan. Naar verluidt is er vanuit de politiezones vraag naar meer ondersteuning in het domein van de risicoanalyse 'arbeidsveiligheid en welzijn' en wensen enkele DirCo's hun preventieadviseur erbij te betrekken. Hierbij dient evenwel opgemerkt dat niet elke DirCo over een preventieadviseur beschikt. Om hieraan (tijdelijk) te remediëren, deelden een aantal DirCo's mee dat ze zich hebben voorgenomen om een of meerdere medewerkers verbonden aan hun operationele coördinatie- en steundienst (OCS) hierin op te leiden.

Indien er geen consensus kan gevonden worden tussen de Gold Commander en de DirCo inzake de gevraagde versterking, is het zo dat DAO de knoop moet doorhakken. Dit reeds ingeburgerde principe staat nu expliciet opgenomen in het 'ontwerp' van richtlijn MFO-2 waarbij de gemotiveerde standpunten van zowel de korpschef als de DirCo aan de directie van de operaties inzake bestuurlijke politie (DAO) moeten worden overgemaakt.

De DirCo's brachten ook onder de aandacht dat het wenselijk zou zijn mochten ze (meer) zicht hebben op de beschikbaarheid van de federale (gespecialiseerde) middelen, wat hen zou toelaten onmiddellijk met kennis van zaken te anticiperen op de vragen geformuleerd door de partners (korpschefs en diensten van de federale politie).

2.3 HYCAP-WERKING

Het is een open deur intrappen wanneer het Vast Comité P (nogmaals) van de DirCo's de bevestiging krijgt dat het actuele solidariteitssysteem in de praktijk niet werkt. Bovendien werd er door de respondenten veelvuldig opgemerkt dat er tot op heden geen gevolg wordt gegeven aan de weigeringen en dat er met andere woorden geen gebruik wordt gemaakt van het reeds in de MFO-2 ingeschreven sanctiemechanisme.

Ook binnen de federale politie verloopt de toekenning van personeel niet vlekkeloos. Enkele DirCo's brachten ter kennis dat bepaalde gesolliciteerde diensten van de federale politie in omstandigheden die dit rechtvaardigen (verschillende gelijktijdige evenementen of opdrachten van lange duur) weigeren niet-gespecialiseerde operationele steun te bieden aan hun collega's omdat ze dit niet beschouwen als hun (kern)taak. Het ontbreken van het 'trekkingsrecht' op het niveau DirCo is hieraan volgens sommige respondenten niet vreemd.

In 2016 gaf de minister van Binnenlandse Zaken de 'werkgroep MFO-2' de opdracht om het huidige systeem van HyCap meer op maat van de lokale politiezones af te stemmen.

Het ontwerp van omzendbrief MFO-2 voorziet in een sanctiemechanisme met inning via afhouding op de federale basisdotatie, daar waar de huidige omzendbrief het heeft over een 'budgettaire weerslag' indien niet wordt voldaan aan de verplichtingen inzake de levering HyCap. Deze nieuwe benadering voorziet bovendien ook in een beloningssysteem en dit door de afgehouden federale basisdotatie jaarlijks te verdelen onder de 'goede leerlingen van de klas', zijnde de politiezones op wie dit financiële sanctiemechanisme niet werd toegepast. Het ontwerp van omzendbrief MFO-2 herdefinieert verder de HyCap. Er wordt hierin voorgesteld om te werken met twee niveaus, namelijk GBOR Niv A (HyCap A)⁹ en GBOR Niv B (HyCap B)¹⁰.

Om de aanwending van HyCap tot het absoluut noodzakelijke te beperken, voorziet het ontwerp van omzendbrief MFO-2 ook in een vervangingsmechanisme van HyCap door federale eenheden. DAO kan, via de DirCo's, ten laatste 48 uur voor de aanvang van een ordedienst, aan de zones die werden aangeduid om HyCap te leveren, een eventuele vervanging door leden van het CIK of medewerkers die deel uitmaken van de directie openbare veiligheid (DAS) voorstellen. Dit betreft ook een nieuwigheid in vergelijking met de huidige omzendbrief MFO-2.

2.4 OPLEIDING EN TRAINING

Het voorzien in (voortgezette) opleiding en training behoort tot de verantwoordelijkheid van de korpschef. Daar waar in de huidige omzendbrief MFO-2 een aanbeveling staat opgenomen om 2.8 maal het aantal te leveren personeelsleden (beschikbaarheidsniveau) op te leiden om aan de verplichtingen te kunnen voldoen, is hiervan in het ontwerp van omzendbrief MFO-2 geen sprake meer en staat er enkel vermeld dat het aan de betrokken korpschef toekomt om te bepalen hoeveel mensen hij of zij wil opleiden.

De respondenten geven aan dat de huidige trainingsnorm HyCap¹¹ wordt gehaald en enkelen delen in dat verband mee dat de trainingen verder dienen geprofessionaliseerd en/of dat de frequentie ervan dient opgedreven te worden. In de marge van deze gedachtewisseling merken een aantal (jonge) officieren verbonden aan de coördinatie- en steundienst (CSD) op dat er ook meer getraind moet worden in meer realistische omstandigheden, waarbij evenwel wordt gewezen op het actueel ontbreken van een duidelijk referentiekader (wat kan – wat kan absoluut niet – wat met de hoofdelijke aansprakelijkheid - het ontbreken van een risicoanalyse arbeidsveiligheid - ...) waarbinnen deze trainingen zich dienen te situeren. Anderen onderstrepen het gebrek aan opleiders en hekelen de beschikbaarheid van de bijzondere middelen op de trainingdagen, ondanks de planning die ruim op voorhand ter kennis wordt gebracht. Het belang van een goed werkende commandocel, gekoppeld aan de vaststelling dat dit in de praktijk soms te wensen overlaat, kwam meermaals ter sprake.

Rekening houdend met het voorstel om de HyCap onder te verdelen in twee categorieën, voorziet het ontwerp van omzendbrief MFO-2 enkel in een opleidings- en trainingsverplichting voor de zones die HyCap B dienen te leveren. De modaliteiten en de normen voor de opleiding en training die voorwerp zullen zijn van het ontwerp van richtlijn MFO-2, zijn het Vast Comité P bij de opmaak van dit verslag nog niet gekend.

Hoewel de huidige richtlijn MFO-2 voorziet in een aantal criteria¹² waarmee de DirCo rekening dient te houden bij de organisatie van de HyCap-trainingen, kan er uit de praktijk worden geconcludeerd dat de dynamiek van het trainen op zaken die in het verleden minder goed verliepen nog te weinig veralgemeend is. Bepaalde respondenten geven aan dat ze de inhoud van hun trainingen bepalen in samenspraak met de betrokken politiezones en die baseren op de thema's voorgesteld door de Nationale Politieacademie (ANPA) of afstemmen op (lessen getrokken uit) voorbije markante evenementen. Er wordt echter meer sturing – omkadering vanuit de ANPA (technieken en actiemodi) gevraagd met het oog op het bekomen van meer (federale/nationale) uniformiteit.

Het ontwerp van richtlijn MFO-2 voorziet in een uitgebreider gamma van initiatieven die de DirCo dient te nemen om de training en de handhaving van de operationaliteit van de HyCap te waarborgen. Zo zijn onder meer het afsluiten van samenwerkingsverbanden met de ANPA, het organiseren van de jaarlijkse Table Top Exercise (TTX), Command Post Exercise (CPX) en Field Training Exercise (FTX), het waken over de administratieve en logistieke ondersteuning, het zorgen voor voldoende omkadering van de oefeningen en het evalueren van de pelotonscommandanten, maatregelen die volgens het Vast Comité P de kwaliteit van de training enkel maar ten goede zullen komen.

2.5 ONTWIKKELING VAN EEN ARRONDISEMENTEEL BELEID

Uit het onderzoek blijkt dat de meeste DirCo's destijds de verlangens en de behoeften van (de meeste van) hun partners hebben geïnventariseerd, in (zeer) beperkte mate al een (deel)aanbod hebben ontwikkeld of hiertoe zeker bereid zijn, maar dat het gebrek aan (eigen) operationele capaciteit hun daadwerkelijke of hun gewenste ondersteuning (ernstig) hypothekeert. Het behoeft dan ook geen verder betoog dat er vandaag weinig of geen sprake is van een arrondissementeel (operationeel) beleid.

Uit het onderhoud met de DirCo's blijkt ook dat de CIK's, ondanks het bestaan van een richtlijn inzake hun aanwending, vandaag zeer divers worden ingezet¹³.

Enkele DirCo's geven zelfs aan dat bepaalde politiezones weinig of geen beroep meer doen op de federale ondersteuning¹⁴ omdat er regelmatig niet aan de vraag kan worden voldaan.

2.6 EXPERTISEONTWIKKELING

Eigen vaststellingen, versterkt door informatie afkomstig van meerdere bronnen (Federale Politieraad, professionele verslaggeving afkomstig van het departement 'bestuurlijke politie' van de ANPA, ...) doen het Vast Comité P besluiten dat er werk dient gemaakt van het evalueren van de actueel bestaande interventiemethoden en -technieken in het domein van de openbare ordehandhaving en dit gekoppeld aan de huidig beschikbare en de gewenste middelen. De conceptuele expertiseontwikkeling is één van de kerntaken van de directeur-generaal van de Algemene directie bestuurlijke politie (DGA). Bovendien verwoordde de CG in haar (eerste) opdrachtbrief volgende operationele doelstelling: '*Het stimuleren van*

innovatie bij de aanpak van concrete problemen in veiligheid en leefbaarheid door het gebruik van nieuwe of vernieuwende methodieken en het gebruik van nieuwe technologieën'.

Hoewel de ANPA volgens de meeste respondenten het best geplaatst is om zich in te laten met het evalueren van bepaalde interventiemethoden en -technieken en het formuleren van verbetervoorstellen, is het frappant te moeten vaststellen dat de meeste DirCo's aangeven dat ze hierbij matig tot niet worden betrokken.

Een DirCo bracht ook ter kennis dat hij zijn betrokkenheid bij een 'peer review'¹⁵ van een belangrijke ordedienst, waarbij hij de professionaliteit van de ANPA bij de begeleiding van dit evaluatieproces extra beklemtoonde, als zeer leerrijk heeft ervaren. Hij pleit voor meer dergelijke initiatieven.

2.7 NOOD- EN INTERVENTIEPLANNING

Diverse DirCo's hebben omtrent deze problematiek concrete doelstellingen geformuleerd in hun opdrachtbrief omdat ofwel hun overheden ofwel bepaalde korpschefs hen specifiek hebben gevraagd om in dit domein de nodige expertise te verwerven en deze aan te wenden bij de ondersteuning van de politiezones.

Het Vast Comité P kan enkel maar besluiten dat er vandaag met verschillende snelheden wordt gewerkt. Bepaalde DirCo's hebben hiertoe de nodige capaciteit en kunnen voor deze specifieke taakstelling (vrijwel) voltijds een officier vrijmaken die in het kader van de nood- en interventieplanning een ruim ondersteuningsaanbod heeft ontwikkeld. Andere DirCo's daarentegen slagen er amper in om een minimale ondersteuningsvorm te voorzien, maar zijn wel overtuigd van het feit dat hun aanbod totaal ontoereikend is¹⁶.

De meeste DirCo's halen aan dat er in het kader van het rampenmanagement wel degelijk, zoals in het verleden, nood is aan meer federale aansturing. Hierbij werd meermaals gerefereerd aan de functie die destijds werd waargenomen door een hoofdofficier werkzaam in de schoot van DAO.

3 AANBEVELINGEN

Het komt het Vast Comité P als noodzakelijk voor dat er door de top van de federale politie (verder) wordt nagedacht over de 'minimale dienstverlening' die elke DirCo zou moeten kunnen aanbieden aan de interne en externe partners, een aanbod dat evident ruimer moet worden gezien dan de context die het voorwerp uitmaakt van onderhavig verslag.

Om een meer gelijkwaardige politiezorg te kunnen waarborgen, wenst het Vast Comité P op te merken dat het conform het art. 103 WGP¹⁷ wenselijk zou zijn dat zowel de CG als de directeur DGA hun onderrichtingen en richtlijnen ter kennis zouden brengen van de DirCo's, naar analogie van de werkwijze destijds toegepast binnen de 'gerechtelijke zuil' van de federale politie¹⁸.

De ontwikkeling van een arrondissementeel beleid, als evidente aanvulling op de voormelde 'minimale dienstverlening', kan maar in praktijk worden gebracht op voorwaarde dat het niveau DirCo de beschikking heeft over voldoende personeel en middelen.

Los van de lovenswaardige initiatieven die werden en worden genomen door de ANPA, dient er door het commando van de federale politie (nog) meer structureel werk gemaakt van conceptuele expertiseontwikkeling, waarbij ook aandacht kan gaan naar het gebruik van de 'peer review'.

NOTEN

¹ Concreet gaat het hier om volgende rapporten:

- rapport uitgaande van de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie (AIG): 'Onderzoek training en uitrusting HyCap' – september 2015;
- rapport afkomstig van de AIG: 'Onderzoek structurele oorzaken hypotheek mobiliteitscapaciteit – Tussentijds verslag' – mei 2016;
- rapport van het Rekenhof: 'Steun van de federale politie aan de lokale zones bij handhaving van de openbare orde' – juni 2016;
- rapport van de AIG: 'Onderzoek toepassing MFO-2 Europese Top 20 – 21 oktober 2016'- januari 2017.

² Ministeriële richtlijn MFO-2 van 13 april 2012 betreffende het solidariteitsmechanisme tussen de politiezones inzake versterkingen voor opdrachten van bestuurlijke politie, *BS* 18 mei 2012.

³ Het VCP heeft zich bij het opstellen van huidig verslag geënt op het 'ontwerp' van omzendbrief MFO-2 dat op 21 maart 2017 door de federale politie en de Vaste Commissie van de Lokale Politie werd overgemaakt aan de Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken. Het VCP heeft vanaf die datum geen zicht meer op de eventuele verdere evolutie in dit dossier.

⁴ De belangrijkste bepalingen zijn: het artikel 104-1° van de wet op de geïntegreerde politie (WGP) en de Ministeriële richtlijn MFO-2 van 13 april 2012.

⁵ Het concept wordt nader toegelicht in de rondzendbrief CP 4 van 11 mei 2011 betreffende het genegotieerd beheer van de publieke ruimte voor de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus evenals in de ministeriële omzendbrief OOP 41 betreffende de operationalisering van het referentiekader CP 4 over het genegotieerd beheer van de publieke ruimte n.a.v. gebeurtenissen die de openbare orde aanbelangen. In het 'ontwerp' van richtlijn MFO-2 wordt ook gebruik gemaakt van de terminologie 'genegotieerd beheer van gebeurtenissen en/of volksoptochten (GBOR/GNEP)'.

⁶ De vermelde criteria zijn: wettelijkheid, subsidiariteit, specialiteit, evenredigheid, rentabiliteit, opportuniteit en inzet van eigen middelen.

⁷ Daar waar in het verloop van de verdere tekst sprake is van de (richtlijn) MFO-2 wordt telkens de thans geldende dwingende richtlijn bedoeld. In de andere gevallen zal er steeds worden aangegeven dat het om het 'ontwerp' van de (richtlijn) MFO-2 gaat.

⁸ Ministeriële omzendbrief OOP 41 van 31 maart 2014 betreffende de operationalisering van het referentiekader CP 4 over het genegotieerd beheer van de publieke ruimte n.a.v. gebeurtenissen die de openbare orde aanbelangen, *BS* 15 mei 2014.

⁹ Opdrachten die zich situeren in het domein van de onthaal- en toezichtspolitie.

¹⁰ Opdrachten in het kader van het handhaven en het herstellen van de openbare orde die wel een specifieke opleiding, training en uitrusting noodzakelijk maken.

¹¹ De huidige trainingen zijn als volgt opgebouwd: 2 dagen training in geconstitueerd verband (peloton) met deelneming van de sectie- en pelotonscommandanten, zijnde een FTX-oefening (Field Training Exercise) en 1 dag training enkel voor de leidinggevers, zijnde de pelotonscommandanten en de sectiecommandanten bestaande uit een TTX-oefening (Table Top Exercise) en/of een CPX-oefening (Command Post Exercise).

¹² De soorten operaties die overwegend worden toegepast binnen het arrondissement gekoppeld aan de technieken en de tactieken die hiermee samengaan, de inhoud van interne en externe evaluatierapporten en de te trekken lessen geformuleerd naar aanleiding van voorbije ordediensten.

¹³ Ter verduidelijking, enkele benaderingen die aan de onderzoekers werden ter kennis gebracht op het moment van de verschillende interviews met de DirCo's:

- de overbrenging van minderjaren door het CIK LEUVEN ten behoeve van de PZ HERKO;
- de inzet van het CIK WEST-VLAANDEREN voor de problematiek van de transmigranten (operatie MEDUSA);

-
- het CIK HALLE-VILVOORDE ondersteunt, naast de federale diensten LPA-ZAVENTEM en WPR BRABANT, overwegend de PZ VIMA in het kader van de Foreign fighters-problematiek;
 - in LUIK laat het CIK zich veelvuldig in met de uitvoering van veiligheidspatrouilles.

¹⁴ Deze ondersteuningsvorm dient ruimer gezien dan deze die kadert in het domein van het evenementenbeheer.

¹⁵ Het betreft een tactische debriefing waarvan de modaliteiten verder gedefinieerd worden in het handboek Gold en Silver Commander opgesteld door de ANPA – zie fiche 198.

¹⁶ Deze vaststelling werd ook eerder gedaan in het dossier 'Nood- en interventieplanning'.

¹⁷ Art. 103 WGP: *"De bestuurlijke directeur-coördinator leidt en organiseert de gedeconcentreerde coördinatie- en steundirectie en waakt er met name over alle maatregelen te nemen ter voorbereiding van het beheren, op bovenlokaal niveau van crisisgebeurtenissen, crisissituaties, van ramp, onheil of schadegeval. De bestuurlijke directeur-coördinator onderhoudt geregelde dienstbetrekkingen met de arrondissementscommissaris en de gouverneur. Voor de uitvoering van zijn opdrachten handelt de bestuurlijke directeur-coördinator conform de bevelen, onderrichtingen en richtlijnen van de commissaris-generaal en van de directeurs-generaal. Hij stemt zijn activiteiten af op die van de gerechtelijke directeur."*

¹⁸ Door de CG werd een algemene richtlijn inzake de operationele strategie m.b.t. de Algemene directie van de gerechtelijke politie verspreid en door de directeur-generaal van de Algemene directie gerechtelijke politie (DGJ) werd een functioneringsmodel uitgewerkt, zijnde een *richtlijn die de wijze beschrijft waarop de functionele betrekkingen tussen de componenten van de algemene directie van de gerechtelijke politie tot stand komen en steunt op de algemene richtlijn inzake de operationele strategie met betrekking tot DGJ.*